

EMİRDAĞ

EMİRDAĞLILAR SOSYAL DAYANIŞMA KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI YAYIN ORGANI

YIL : 1

SAYI : 4

TEMMUZ - AĞUSTOS 1998

Yılmaz SEZER:

"Emirdağ'a ilk
yatırım meşalesini
yakacağım"

★★★

Dr. Safa HALAÇ:

"Eskişehir'lilerle
Emirdağ'lılar kaynaştı"

★★★

Saim GÜNAL:

"Harmana Sererler
Sarı Samanı"

★★★

Hep yanımızda oldular:

"Vali Güven,
Orhan Soydaş,
Aydın Boyer ve
Ömer Eker"

★★★

Burs için durmayın...

CUMHURİYETİN

İZİNDEYİZ

EMİRDAĞ

2 AYDA BİR YAYIMLANIR.

Vakıf Adına Sahibi
Dr. Safa HALAÇ

Genel Yayın Yönetmeni
Sabahaddin SARI

Mesul Müdürü: **Reşat BAĞCI**

Editör: **Ömer DURU**

YAYIN KURULU
İbrahim KARPUZ - Necati SEZER
Gazi DURUSU

Hukuk Danışmanı: **Av. Güler KOÇAK**

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi
İ. İnönü Cd. Kazımöner İşmerkezi No: 59
Tel & Fax : (0.222) 220 21 44

Dizgi: **ÖZGÜR MATBAA**
Tel.: 231 09 26
Baskı: **UĞUR OFSET A.Ş.**
Tel.: 220 19 00

İÇİNDEKİLER

Yılmaz SEZER "Emirdağ'a yatırımın meşalesini yakacağım"	3
Safa HALAÇ "Eskişehir'liler Emirdağlılarla kaynaşmışlardır"	7
Vakıftan Sağlık Taraması	12
Geçerli Para "Mark, Gulden ve Frank" oldu	13
İlhami ÖZER Halil Akdeniz Artık Yok	15
Hava Dudu ÖZKIR Vakfın Silahşörleri	16
Ömer Faruk YALDIZKAYA Topakev, Alaycık ve Çadır	17
Elif BAĞCI Eskilerden Kim Kaldı?	21
Necati SEZER Kalaysız Kap Dizilir mi Sergene?	24

EMİRDAĞ İÇİN

Değerli okurlar..

EMİRDAĞ olarak dördüncü sayımızla karşınızdayız. Bu sayımızın kapağı ATATÜRK... Cumhuriyetimizin 75. kuruluş yıldönümünde, Emirdağ olarak Atatürk'ün izinde olduğumuzu vurgulamak istedik... Nice yıllardır Atatürk'ün izinde almanın gururunu tüm ulusumuzla paylaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz...

Derginiz Emirdağ'da iki söyleşimiz var. Birincisi İşadamı Yılmaz Sezer'le yapılan, ikinci ise Vakıf Başkanımız Safa Halaç'ın Emirdağ ve Eskişehir üzerine duygularının yer aldığı söyleşi... Yılmaz Sezer diyor ki; "Emirdağ'da yetişenler olarak bu şirin ilçemize yatırıma hemen başlamalıyız... Geç bile kaldık. Ama, en geç 2000 yılında ilk yatırım meşalesini ben yakacağım..." Sezer'den bu güzel müjdeyi duymak gerçekten sevindirici.. Safa Halaç gazeteci Rahmi Emeç'le yaptığı söyleşide "Emirdağlılarla Eskişehirliyle kaynaşmıştır" şeklinde konuşuyor ki, çok doğru... Her iki söyleşiyi de seveyerek okuy-

acaksınız. Dergimizi hazırlarken, bir hayli zorlanacağımızı sanmıştık.. Fakat öyle olmadı. Yaz aylarının sıcaklığı içinde küme küme geldi yazılar. Yalnız diyoruz ki "Daha çok olsun... Düşünlerinizin, özel günlerinizin ortağı olalım... Yazın, resim gönderin. Sevinçli ve acılı günlerinizi birlikte paylaşalım."

Değerli okurlarımız, Yunus'un deyişiyle;

"Gelin tanış olalım
İşi kolay kılalım."

Yeri gelmişken, Emirdağ'a ilan vererek destek sağlayan hemşehrilerimize teşekkür ediyoruz. Diğer hemşehrilerimizi de destek olmaya çağırıyoruz. Tüm Emirdağlıları, Dergilerine abone olmaya, abone bulmaya çağırırsak acaba yarılış mı olur? Sizlere "Şipşirin" bir Emirdağ sunmanın kıvancını yaşarken, tüm Emirdağlılara, Emirdağlı sevenlere sevgilerimizi yolluyoruz. En güzel günler sizin olsun...

ÖMER DURU

"Oldum olası Emirdağ'ı çok severim. Nasıl sevmem ki?

Çocukluğumun geçtiği en güzel günleri unutamam. Aliçlı yaylasına konardık. Yelli Bell'den su içmeyi ben Emirdağ'lı saymam."

"Emirdağ'ından yetişenler olarak doğup büyüdüğümüz bu kenti unutmayalım. Yatırımlara hemen başlayalım. Şirin ilçemizi kalkındıralım. Öyle sanıyorum ki 2000 yıllarında il yatırım meşalesini yakacağım."

Söyleşi : Ömer DURU

"Emirdağ'a ilk yatırım meşalesini yakacağım

Konuğumuz Yılmaz Sezer. Kendisine emirdağ dahil özel yaşamı ile ilgili sorular yönelttik. Kırmadılar, gayet açık yüreklilik içinde yanıtladılar.

İşte Sezer'e sorularımız ve aldığımız yanıtlar:

— **"Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?"**

— "1938 yılında Emirdağ yeni mahallede doğdum. İlk ve ortaokulu Emirdağ'da okudum. Emirdağ Ortaokulu'nun ikinci dönem mezunlarındım. Başarılı bir öğrencilik döneminden sonra liseye geçtim. Eskişehir Atatürk Lisesi'ni bitirdim. Daha sonra 1961 yılında İstanbul Hukuk Fakültesi'nden mezun oldum. Yedek subaylıktan sonra Eskişehir'e geldim. Sekiz-on yıllık avukatlık dönemim oldu. Ardından da, serbest ticaret yaşamına girdim. Evliyim, ikisi kız bir erkek üç çocuğum var. Üçünü de okuttum. Üniversiteyi bitirdiler. Halen kendi şirketimizde bizzat çalışmaktalar."

— **"Emirdağ'dan ne zaman ayrıldınız?"**

— "Emirdağ Ortaokulu'nun ikinci dönem mezunlarındım dedim ya. Aradan yaklaşık elli yıl geçmiş. Ben de lise öğrenimiyle birlikte Emirdağ'dan ayrıldım. Bizim kuşak ayrı bir yaşama sahipti. Öğretmenlerimizin yaşamımızda önemi çok büyüktür. Hasan Sadri Ener'i unutamam. Ahmet Özbabalık, Rana Etten ve Türkçeci Osman Beyi yad etmeden geçmeyeceğim. İçinde bulunduğumuz günlerde, özellikle bu ortamda, onların büyüklüğüne, insan ve vatan sevgisini, idealistliklerini nasıl unutabilirim. Saygıyla anıyorum. Bırakın bizim kuşağı yetiştiren ortaokul hocalarımız, ilkokul hocalarımız bile benim gözümde bir profesördüler. Kimleri sayayım ki... Tatar Zehra'yı mı? Koca Ömer'i mi? Feriha öğretiminimi mi? Nereden nereye geldik değil mi? Hey gidi günler hey."

"1954 yılında Eskişehir'e geldim. Ama asıl Emirdağ yaşamım 1950'ye kadar olanıdır."

— **"Emirdağ'da saygın bir aile yapınız vardı. Birazcık**

anlatır mısınız? Ömer Sezer'den başlayarak."

— "Rahmetli babam Ömer Sezer rüştiye mezunudur. Hasan ve Hamza adında iki kardeşi daha vardı. Babam lakap olarak Kalemirlerin Kara Ömer derler. 1950 öncesi Emirdağ'da tek parti döneminin CHP İlçe Başkanlığını, Meclis Umumi Azalığını yapmıştır. Emirdağ'da aktif bir rol oynamıştır. 1950 yılında CHP Afyon Milletvekili adayı oldu. CHP 1950 seçimlerinde hezimete uğrayınca babamda milletvekili olmadı. Rahmetli Adnan Menderes Emirdağ'ına 1943 yılında CHP Parti müfettişi olarak gelmişti. Babamın çok sevdiği bir insandı. Onun içinde babam, küçük kardeşimin adını Adnan koymuştur. Biz daha sonraki yıllarda Rahmetli Menderes'le görüştük. Babam gerçekten hatırladığım dönemlerde Emirdağ'da saygın bir insandı. Dükkanımızın önünden geçen kazanın ileri gelenlerinin ceket önlerini iliklediklerini bugünkü gibi hatırlarım."

— **"İyi bir esnafmıs değil mi?"**

— "Evet öyleydi. Emirdağ pazarının olduğu günlerde manifatura dükkanımızın önüne sergi açardık. O gün öğle üzere yemekte pazar ekmeği ile beraber Helvacı Veli'den tahan ve helva alırdık. Bu bizler için büyük mutluluktur. Uzun Çarşı'daki manifatura dükkanımızın üzerinde Saidi Nursi ikamet etmekte idi."

— **"Tanıyorsunuz demek ki?"**

— "Eh şöyle böyle. Fakat enterasandır. Saidi Nursi belkide hayatının en rahat yıllarını sanırım Emirdağ'da geçirmiştir. Zira babam kendilerine o günün Türkiye'sinde ilim adamı olarak görmüştü. Rahat ve huzurlu yaşaması için ortam hazırlamıştır. Bizler çocukluk. Çok kez Saidi Nursi'nin elini öptüğümüzü hatırlarım."

Eskişehirspor'un kurtuluşunun alt yapıdan geçtiğini söylemişimdir. Öğütlemişimdir. Halende inancım bu."

— "Emirdağlılar için söylemek istediğiniz bir şeyler var mı?"

— "Ewela Eskişehir'deki Emirdağlıların kenetlenmesi bana göre geç kalmış bir olgudur. Benden önceki büyükler Emirdağlıların düğünde, ölümde, bayramlarda bir araya geldiklerini söylerlerdi. Emirdağlılar olarak bizim öncelikle Emirdağ'ın ekonomik yönden kalkınması için ciddi surette çalışmamız lazım. Ayrıca şu anda Emirdağlıların belli bir noktada dayanışma altına girmesini takdirle karşılıyorum. Vakıf sürdürme yeri olmamalı. Emirdağ'dan yetişen yetenekli genç-

lerin Eskişehir'de Yüksek tahsil yapmaları için her türlü imkanı hazırlamamız lazım. Ayrıca şu anda Eskişehir'de siyaset sahnesinde Emirdağlıları görmeyi gönlüm çok arzuluyor. Eskişehir'e ekonomik damgasını vuran Emirdağlılar neden politikaya damgasını vurmasınlar değil mi? Neden genel ve yerel seçimlerde birlik olmasın."

"Tüm Emirdağlılara sesleniyorum. Vakfa sahip çıkalım. Bizden sonra gelecek kuşaklara yardımcı olalım."

— "Emirdağ'da en çok sevdiğiniz bir türkü varmış ve arada bir söylemişsiniz de öyle mi?"

— "Evet. Emirdağ benim yapımdır, işimdir. En çok sevdiğim türkü ise "Harmana Sererler Sarı Samanı"dır. Söylerim, dinlerim. Özellikle Saim Günal'dan dinlemem bana ayrı bir zevk verir."

— "Emirdağ için tavsiyeniz?"

— "Şu var. Emirdağ'dan yetişenler olarak, doğup büyüdüğümüz bir kenti unutmayalım. Yatırımlara hemen başlayalım. Şirin ilçemizi kalkındıralım. Öyle sanıyorum büyük bir aksilik olmazsa bu konuda 2000 yıllarında il yatırım meşalesini yakacağım."

— "Sayın Sezer, Emirdağ Dergisi adına size gönül dolusu selamlar ve başarılar diliyoruz."

— "Bende tüm Emirdağlıları sevgi ve saygılarımla selamlıyorum. unutmasınlar Yılmaz Sezer'in gönlü onlarla çarpıyor."

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı Başkanı Dr. Safa Halaç:

“Emirdağlılar Eskişehir’le kaynaşmışlardır!..”

- ✓ *Emirdağlı’nın bir özelliği de, insan ilişkilerinde sıcak, çalışkan, mücadeleci, gözü-gönlü bol yaratılıştan insanlardır. Ama, en büyük eksikliği; daha çok bireysel çalışmalara önem vermesidir. Bir birlik, organizasyon içinde toplanmamalarıdır.*
- ✓ *Eskişehir’in gelişmesini, yaşam biçiminin iyi koşullara kavuşmasını, her Eskişehir’li gibi canı gönülden istemekteyiz. Kesinlikle, Seyitgazi-Sivrihisar-Mihalıççık ayrımı gözetmemekteyiz. En büyük dostlarımız Sivrihisarlılardır.*

Röportaj: Rahmi EMEÇ

Eskişehir’in beşte biri Emirdağlı. Nereye gitse, kendi gelenek ve göreneklerini de oraya götüren Emirdağlılar, yurt dışında da, özellikle Belçika’da yoğunlaşmış. Belçikalıların, “Türkiye mi büyük Emirdağ mı büyük?” diye sordukları kadar olmalı... Emirdağ, bağlı olduğu Afyon’la değil de, daha çok Eskişehir’le bağlantılı. 1960’lı yıllardan sonra başlayan göç sonucu, şu anda 100 bin civarında Emirdağlı’nın Eskişehir’de yaşadığı sanılıyor. Eskişehir’de, henüz bir yılı aşkın bir süre önce kurulan Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı, kentimizde, Emirdağ insanını kucaklayıp, bu yörenin kültürünü, geleneklerini, örf ve adetlerini ayakta tutmasına katkı sağlamaya çalışıyor. Vakıf Başkanı, Demiryolları Hastanesi Başhekimliği görevini de yürüten Dr. Safa Halaç, Emirdağ insanının sıcaklığı ile karşılıyor bizi. Biz de, Vakıf’ın amacı, yürüttüğü faaliyetler üzerine bir söyleşi yapıyoruz kendisiyle. Sorularımız ve yanıtları şunlardır:

— “Emirdağ insanını ve Vakıf’ın amaçlarını bize anlatır mısınız?”

— “Emirdağ camiası, çok büyük bir camia. Bugün Eskişehir’de 100 bin civarında Emirdağlı olduğu tahmin ediliyor. Eskişehir dışında; Ankara,

İstanbul, İzmir, Antalya ve pek çok ilde sayısı azımsanmayacak sayıda Emirdağlı olduğu gibi, yurt dışında; Almanya, Belçika, Hollanda, Fransa, Danimarka hatta herhangi bir ülkede Emirdağlı ile karşılaşmanız mümkündür. Emirdağlı öyle bir hale gelmiş ki, neredeyse uluslararası konuşma gelmiş. Bulunduğu toplumda, her zaman varlığını hissettirmiştir.

Emirdağlı’nın bir özelliği de, insan ilişkilerinde sıcak, çalışkan, mücadeleci, gözü-gönlü bol yaratılıştan insanlardır. Ama, en büyük eksikliği; daha çok bireysel çalışmalara önem vermesi. Bir birlik, organizasyon içinde toplanmamalarıdır. Son yıllarda, yeni yetişen jenerasyon, bu eksikliği giderme çabası içine girmiştir. Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültürü ve Eğitim Vakfı da bunun sonucunda doğmuştur. Pek çok insan, doğduğu, büyüdüğü yöreden ayrıldığında yerleştiği bölgeyi benimsemekte, yöresinden, örf ve adetlerinden uzaklaşmakta, oranın özelliklerini benimsemekte. Ama Emirdağ insanı, Türkiye’nin ve dünyanın neresinde olursa olsun, Emirdağlılık sevdasını, örf ve adetlerini korumakta. Yöresel yemeklerini unutmamakta, Emirdağ öz kimliğini daima taşımaktadır.

Vakfımız, Emirdağlıların bahsettiğimiz bu özlemlerine cevap vermekte, çok geniş bir iletişim ağıyla Türkiye’de ve yurt dışını da Emirdağlılara açlığını duyduğu bu geleneklerini, örf-adet ve folklorunu, yöresel haberlerini onlara sunmaktadır ve çok

büyük bir ilgi ve destek görmektedir. Tabi bu çalışmaların yanısıra, içinden çıktığı topluma hizmeti sunmaya, bunlara imkan yaratmaya, kalıcı ve toplumun her kesiminin istifade edebileceği imkanlar sağlamaya çalışmaktadır. Örneğin Vakfımız, kuruluşunun hemen akabinde, yöremizden ihtiyaç sahibi 36 üniversite öğrencisine burs sağlamıştır. Bu önümüzdeki dönemde 100 öğrenciye burs vermeyi amaçlamaktadır. Eğitim dışında, Emirdağlılar arasında kaynaşmayı sağlayacak kültürel etkinlikler, sağlık etkinlikleri ve folklor çalışmalarına başlanmıştır.

Geçtiğimiz yıl içerisinde, sağlık alanında konferanslar, bilgilendirme toplantıları düzenledik. İşadamları ve diğer meslek gruplarına yönelik danışma etkinlikleri düzenledik, önerilerini almak için kokteyl verdik, toplantılar düzenledik. Önümüzdeki kısa dönemde Emirdağ Vakfı'nın bir Kültür Evi'ne kavuşması için çalışmalarımız sürüyor. Daha uzun dönemde yine öğrencilere yönelik yurt yapımı gündemdedir."

— "Vakfınızın kaç üyesi var? Emirdağ'dan Eskişehir'e göç ne zaman oldu?"

— "Vakfımızın şu anda kayıtlı 400 civarında üyesi vardır. Eskişehir'de 100 bin Emirdağlıya göre fazla bir sayı değil ama, kayıtlı üyelerin dışındakiler 'Vakıf çalışmalarına katılmıyor' anlamına gelmiyor. Vakıf çatısı etrafında yumak olmuşlardır. Her türlü çalışmamızda, üzerine düşeni yapmaktadırlar.

Aslında Emirdağlıların Eskişehir'e gelmesi 60'lı yıllardan sonra olmuş. Daha sonra da peyderpey Eskişehir'in ekonomik canlılığı, sosyal gelişmişliği, insan ilişkilerindeki sıcaklığı, ticari potansiyeli ile yakınlığı, hemşehrilerimizin, daha sonra Eskişehir'i

yerleşme yeri seçmelerine sebep olmuştur. Afyon, vilayetimiz olmasına rağmen bu saydığımız ortamı orada bulamadıklarından Afyon'dan fazla yerleşik Emirdağlı yoktur."

— "Emirdağlılar Eskişehir'e nasıl bakıyor?"

— "Emirdağ Vakfı'nı hiç bir zaman koyu milliyetçilik anlayışına oturtmamak lazım. Emirdağlılar, Eskişehir'le kaynaşmışlardır. Pek çok ticari ilişkinin dışında pek çok dostları, iç içe olduğu insanlar, Eskişehirli olmuştur.

Emirdağlılar, Eskişehir'in havasını solumakta, suyunu içmekte ve ekmeğini yemektedir. Eskişehirle bütünleşmiş; kaynaşmışlardır. Eskişehir'deki her insan gibi, onlar da Eskişehir'in gelişmesini, yaşam biçiminin iyi koşullara kavuşmasını, her Eskişehir'li gibi canı gönülden istemektedir. Kesinlikle, Seyitgazi-Sivrihisar-Mihalıççık ayrımı gözetmemektedir. Her ne kadar Sivrihisarlılarla karşı karşıya getirilmek istenseler de, en büyük dostları Sivrihisarlılardır. Sadece birbirine yabancılaşmamak için, kendi örf ve adetlerini; folklorunu yaşatmak için fakir-fukarasına yardım etmek için bir de içinden çıktığı insanlara vefa borcunu ödemek için böyle bir Vakıf çatısı altında, onlara yönelik hizmet üretmeye çalışmaktadır. Eskişehir'deki çarpık yapılaşmadan aynı rahatsızlığı duymaktadır."

— "Bundan sonraki hedefleriniz?"

— "Hedefimiz, öncelikle örf, adet ve yöresel değerlerimizi sergileyen bir Kültürevi yapımı. Bir üniversite kenti olan Eskişehir'de öğrenci yurdu yapımı da hedeflerimiz arasında yer almaktadır."

— "Teşekkür ederim."

— "Ben de teşekkür ederim."

SÜLEYMAN EMİRDAĞ

Emirdağ'ın Alibeyce Köyü'nde 1329 yılında doğdum. Alibeyce'de 58 No.lu hanede kayıtlıyım. Babam seferberliğe gittiğinde Gömü Köyü'nde dedem Mahmut Hoca'nın yanında kaldık. Babam gelince Alibeyce'ye döndük.

1927 yılında İkipınar Köyü'ne babam çoban olarak geldi. 1928 yılının Mayıs ayında ailecek İkipınar'a taşındık. Annem Emirdağ'dan ayrılmak istemedi. Sonra razı oldu. 1929 yılında evlendim. 1932 yılında Eskişehir Şeker Fabrikasının temelinde amele olarak çalıştım. Aynı yıl Soyadı Kanunu çıktı. Emirdağlı olduğumuz için babam soyadımızı Emirdağ olarak aldı.

1939 yılının Mayıs ayında İzmit'te askerlik yapmaya başladım. Alman harbi başlamıştı. 48 ay askerlik yaptım. Okuma yazmam yoktu. 45 günde yeni yazıyı öğrendim. O zaman şiir yazmaya başladım. Tahsille ilgili olarak şu şiiri yazdım.

*Tarihte vardır kıymetli yazı
Tahsil tavşan oldu bizde bir tazi
Peşinde koşa koşa geçirdik kışlarla yazı
Tahsil için zahmet ne kadar çok olursa olsun
Gönül halen razı.*

Üç buçuk ay çavuş imtihanlarına gittim ve birincilikle kazandım. 4 ay çavuş kursuna gittim. Bölük Kumandanı Yüzbaşı Bekir Sıtkı Tongalı, Binbaşımız Nurettin Demirkent, Tümen Kumandanı Tümgeneral Rüştü Akın'dı. Askerlik bitince İkipınar'a döndüm. 1950 yılında Beylikahır'a geldik ve burda bakkal dükkanı açtık. Halen Beylikova'da oturuyorum. Ama Emirdağ gözümde tutuyor. Emirdağ için yazdığım bir şiirim var.

*Kimseler yemesin gurbet aşını
Unutamam vatanımın toprağını taşını
Aklıma gelince Emirdağ
Tutamıyorum gözlerimin yaşını.*

VAKFIMIZ

Vakıf kurduk bir araya gelmeye
Vakfımızla eşi dostu görmeye
Fidan iken diktik döndü selviye
Vakfımızın yolu herkese sevgilerle.

Emirdağlılar Vakfıdır vakfımızın adı
Fakiriyle, zenginiyle, köylüsüyle kentlisiyledir şanı
Sadecce hizmettir Vakfımızın Karı
Üyeleridir vakfımızın hizmetkari.

Hep beraber vakfımıza koşalım
Vakfımız büyüsun bizde coşalım.
Dergisiyle, bursuyla, konferanslarıyla taşalım,
Emirdağlılar Vakfıdır vakfımızın adı.

Kadınıyla, Erkeğiyle kurduk bu vakfı,
Vakfımıza üye olmalı Emirdağlıların hakkı
Kermeslerde, konserlerde insanlarımız sel oldu aktı
Herkes gururdur vakfımızın adı.

GÜLENDAM ATAR
Nüfus Müdürü

FİKRET AKIN

Emirdağlılar Vakfı
Başkan Yardımcısı

EMİRDAĞ

Yiğitlik kokuyor toprağın, taşın
Yüreğim kokunu alsın Emirdağ
Karlarla örtülü, dumanlı başın
Beni de sevdana salsın Emirdağ
Çaydere'si türkü söyler uzakta
Yarpızlar boy verir şorda, sızakta
Adaçal üstünde kırdan, çorakta
Gönül hüylara dalsın Emirdağ
Yellibel çiğdemli, serin akşamlar
Meşeler göverir, baygındır çamlar
Dağılsın içimden hüznünler, gamlar
Bademlik'te sazlar çalsın Emirdağ
Gönlüm uçup gitsin rüzgarda, gülde
Gonca güller açsın sularda, selde
Kuzular meleşsin kırlarda, belde
Tandırılarda sabah olsun Emirdağ
Balkım söğütlerin suya eğilsin
Kaval sesi dört bir yana dağılsın
Yaylada, yazıda koyun sağılsın
Helkeler sütlerle dolsun Emirdağ
Bucak'ta damlara kilim serilir
Yarin yanağından güller derilir
İpek bohçalara çehiz sarılır
Bahtımız seninle gülsen Emirdağ
Bebeler büyüsün tahta beşikli
Haneyler yapılsın gümüş eşikli
Dabandan oynansın çifte kaşıktı
Gönül havasını bulsun Emirdağ
Emir Baba yüce dağlar gibidir
Özleri gönlümde çağlar gibidir
Hasreti yolumu bağlar gibidir
Güllerin dalında solsun Emirdağ
Güzeller sayalı, saçlarda belik
Eller kınalıdır, ayakla kelik
Değnekle oynanan ilk ekmek, çelik
Gönülden tasayı silsin Emirdağ
Hasretinle her an dolup taşmak var
Gurbet yollarını sensiz aşmak var
Aynılık göründü uzaklaşmak var
Gitsekte gönlümüz kalsın Emirdağ
Oğuz Türkmenidir bizim soyumuz
baharda bulanık akar suyumuz
Topakevli olur asıl beyimiz
Yadeller böylece bilsin Emirdağ

RABİA BARIŞ

SEVDALISI BİLİR

Koroğlu belinden çıkılır düze,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Saygıyla bakılır yerdeki ize,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Yaylaya çıkılır patika yoldan,
Alaycık çatarlar sekiz on koldan,
Gingıraç kurarlar en güzel daldan,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Antik kilim sundurmaya gerilir,
Ramazanda ziyafetler verilir,
Cümle alem eyvanlara derilir,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Rafa kalktı eski hamur teknesi,
Meşhur oldu mercimekli bükmesi,
Şimdi bir nostalji somun çekmesi,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Kalaylı bakraca sütler sağılır,
Kınalı ellerle yayık yayılır,
Topak evde yayla günü sayılır,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Kırkbeş balık daldan dala örülür,
Bayramlarda gelin kızlar görülür,
Börekler açılır mantı dürülür,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Berrak akar çayderenin suları,
Efeleri forslu bağlar fuları,
Cengi gider yiğitlerin yolları,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Gürgen tokmaklarla soku döğülür,
Güzel döğen bağenilir övülür,
Gençler arasında ıkrar verilir,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Hıdırellez günü kıra çıkılır,
Endamlı güzela türkü yakılır,
Düğünlerde haskızlara bakılır,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Bulguru çekerler taş değirmende,
Kızlar suya gider güğüm elinde,
Nice şifre vardır zülfün telinde,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Uzun çarşı salıvermiş ününü,
Bugününe taşıyor dününü,
Herkes iple çeker Salı gününü,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.
Emirdağı engin bakar yüceden,
Adaçal'da ışık yanar geceden,
Oualatına şiir yazdım heceden,
Sevdalısı bilir Emirdağı'nı.

VAKIFTAN SAĞLIK TARAMASI

Vakıf Başkanı Dr. Safa Halaç yaşlı bir kadını muayene ederken.

Emirdağ Vakfı Yöneticilerinin kenar mahallelerdeki sağlık taramaları sürüyor. Şarhöyük ve Fevzi Çakmak'tan sonra 19 Temmuz günü Emek Mahallesi'nde sağlık taraması yapıldı. Emek Mahallesi'nde ücretsiz sağlık taraması için daha önce duyuru yapıldığını belirten Başkan Dr.Safa Halaç "Vatandaşlar toplandılar. Bizlerde, çocuk ve büyük demeden gelen insanları muayeneden geçirip, kendilerine ilaç verdik. Bu tür çalışmalarımız aralıksız sürecektir. Emirdağlı doktorlar sağlık taramasında gönüllü olarak görev alacaklardır. Arkadaşlarımıza şimdiden teşekkür ediyorum" dedi.

Geçerli Para "Mark, Gulden ve Frank" oldu

- ✓ *Çoğunlukla Belçika'da olmak üzere Almanya, Hollanda ve Fransa'da yaklaşık iki bin nüfus var.*
- ✓ *Yüzme havuzlusu dahil olmak üzere köye lüks konutlar yapılmış. Ama kalan yok. Aylık vererek, ev bekletiliyor.*
- ✓ *Lakabı zayıf olan Bakkal Seyfi'de ne ararsanız bulunur. Dövizle alışveriş yapılır. Dört yüz haneli köyde en az altı yüz özel otomobil garajlarda bekler. Yazın her ay şenlenen köy, kış aylarında yaşlılarla yabancılara kalır.*

AVRUPALI KÖY

Eski adı "FİRİKLİ"...

Yaşları elliyi yakalayanların "Firikli" olarak bildiği Adayazı Köyü'nde yurtdışında adamı olmayan hane sayısı hemen hemen hiç yok. 400 haneli köyden Almanya, Belçika, Hollanda ve Fransa'da çalışan insan sayısı binin üzerinde. Bunların çoluk çocuğunu da katarsanız bu sayı ikibini aşıyor. Otuz kırk yıl önce yaşam düzeyi normalin altında olan Adayazı'da şimdi şimdi "Yüzme Havuzlu" ev var. Adayazı'da İlköğretim Okulu, PTT ajansı, sağlık ocağı dahil devlet olanakları sağlanmış. Köydeki telefon sayısı 500'ün üzerinde. Bir evde iki telefonu olanlar var. Traktör sayısını bilen yok. Tıpkı telefonda olduğu gibi. Hemen her evde hem de pahalı cinsten traktör var. Bunların bazıları hiç kullanılmadan evlerin altındaki garajda bekliyor. Köyde gayet lüks konutlar yapılmış. İki katlı bu konutlar dayanmış, döşenmiş, kapısına kilit vurulmuş. Yazdan yaza gelen sahipleri bir ay kalıp gidiyorlar. Memurlar için kiralık ev bulmak çok kolay. evin bir katı veriliyor, kira alınmadığı gibi, diğer katlarda korunsun diye üste kirada veriliyor. Köyde

şu anda yaşayan yabancı sayısı üçyüzü aşkın. Bunlar ev bekliyorlar. Bolvadin'den, Çay'dan, Dereçine'den. Çoluk çocuk gelmişler. Gurbetçilerin yaptırdığı evin tek katında kalıp bekliyorlar. Yılda da geçimleri sağlanıyor. Aşağı yukarı aylıkları 50 milyona geliyor. Dışarıdan gelenlerin gelirleri sadece bu değil. Köyde yaşlı insanlar kaldığı için, çalışıyorlar. Yevmiye iki milyondan başlıyor. Köyde iki cami var. Camiler gurbetçiler tarafından gayet güzel tefriş edilmiş. Ayrıca dışarıdan gelen cenazeler için bir de morg kurulmuş. Gerek köyden, gerekse gurbetten bir cenaze geldiğinde, yakınlarının gelmesi için morga alınıyor. Mezarlık tam bir aile kabristanı gibi. Yapılmayana yok. Köyde içmi suyu, kullanma suyu hemen her evde musluklardan akıyor. Emirdağ'a on iki kilometre olan Adayazı'da özel otomobili olmayan hane yok. Kiminde ise birden fazla var. Bunlar sadece yaz aylarında çalışıyor, kış aylarında evin garajına çekilir. Kışın ise Emirdağ'a köydeki üç minibüs çalışır. Cumartesi günleri "Pazar" kurulur. Köyde çevreden gelenlerle süren pazar, şimdilik tam işlemiyor, fakat gelecek yıllarda

gereksinimleri karşılayabilir. Adayazı'nda Mark, Gulden ve Belçika Fransı konuşulur. Belirttiğimiz gibi, köyde arsa pahalı. Bunun içinde Köy Muhtarı Mazhar Duru ve arkadaşları "Kıraç bölgeyi parselleme" çalışmalarını sürdürüyorlar.

Adayazı Köyü'ndeki Bakkal Seyfi'de ne ararsanız bulursunuz. Sadece içki yoktur. Markla, Guldenle, Frankla alışveriş yapmanız mümkün. Seyfi'nin yerinde alışverişi herkes kendi yapar. Alır, tartar, getirir parasını verir. Köydeki eski fırınlar artık çalışmaz olmuş. Sabahları Emirdağ'dan taze ekmek kamyonetlerle gelir. Bu arada Eskişehir'den yer alanlar var. Yurdun değişik bölgelerinde yazlık sahibi olanlar bulunuyor. Yurtdışında en çok Belçika'da yaşayan Adayazılılar birbirine tutkun bir yapıya sahipler. Karşılıklı sevgi ve saygı için yaşlılar endişeli. Diyorlar

ki 'Toplumsal bağlar giderek gevşiyor. Nesiller arasındaki saygı azalıyor.' Gerçekten doğru. Adayazı'da okuyan, önemli görevlerde çalışan insanlar var. Fakat 'Gavura gitmek' okumaktan daha karlı kabul ediliyor. Hatta bunun içinde 'İşini bırakıp gurbete çıkanlar' var.

Adayazı içinde bulunduğumuz günlerde, Belediyelik bekliyor. Vatandaş istekli. Sorunların Belediye olunursa çözümleneceği söylenmekte. Son nüfus sayımında yeterli sayıya ulaşmışlar. Diyorlar ki, ikibin köyde, ikibin Avrupa'da insanımız var. Ekonomik durumumuz çok iyi. Öyleyse, neden Belediyelik olmayalım? Evet, gerçekten de pek çok belediyeden zengin olan Adayazı için politikacılar neden bir şeyler yapmıyorlar?

Yüzlerce öğrenci yetiştirmişti

HALİL AKDENİZ ARTIK YOK

İlhami ÖZER
E. İlkokulu Öğr.

5 Nisan 1998 Pazar günü Emirdağ Belediyesi ses yayın cihazı hoperlörlerinden çığlık çığlığa VEFAT İLANLARI yapıldı. Aynı günün erken saatlerinde Afyon İl Belediyesinin ilân görevlileri de dalga dalga Afyon Merkez halkına, bize verilen cenaze duyurusunu yayınlamaktaydı. Günün ilk aydınlığında ilçemiz ÇATALLI KÖYÜ halkının cami minaresinden de hazin hazin bir ÖLÜM HABERİ veriliyordu. Tüm minarelerde okunan sal'a nidaları, herkesi heyecanlı sonuca doğru götürmüştü. Vefat haberi bir alanda bomba gibi ses getirmiş ve acı gerçek öğrenilmişti. Eski eğitimcilerden emekli öğretmen Kozanoğlu HALİL AKDENİZ aramızdan ayrılmıştı. Afyon, Emirdağ ve Çatallı Köy'deki yürekleri sızlatan ÇIĞIRIŞLARIN sebebi işte buydu.

İlk şaşkınlık içinde Afyon'daki evi ile temas kurdurdum. Karşıda inler gibi konuşan ses, hadiseyi doğruluyordu. Ayrıntı isteğimize karşı da kısaca "Cenazemiz, İkinci Namazı sonunda Afyon İmarat Camiinden alınıp doğduğu yere, Emirdağ'daki ÇATALLI KÖY'e defnedilecek" diyebiliyordu.

Şu anda benim için vakit çok kıymetliydi. Hemen de yola düşmek şarttı. Öyle oldu. Çocuklarım ve yeğenimle tez vakitte kendimizi Gömü Beldesi'nden Afyon İli'ne doğru asfaltta tırmanır bulduk. Gözümüz yaşlı, gönlümüz yaslı bütün benliğimiz sarsıntı içindeydi. Yollar Bayram kalabalığı içinde binbir çeşit taşıtların gidiş dönüşleriyle doluydu. Sanki yol, o sür'ate rağmen yürünmüyor gibiydi. O sırada bir de ne görelim: Ankara yönünden bizim istikâmete giden bir özel CENAZE ARABASININ ARKASINA TAKILDIK. Peşini hiç bırakmadık. O gitti biz de... O döndü biz de... O ağırlaştı biz de... O saptı biz de saptık. Nihayet o durup da içinden Halil arkadaşımın oğlu çıkınca aklımız başımıza geldi. Anladım ki O'nun aziz ruhu beni yolda yakalamış, evine kadar da sanki yanyana, sanki can-cana birlikte gelmiştik. Bu, basit bir tesadüf değil gönüllerin talebiyle GERÇEKLEŞEN İLAHİ BİR OLGUYDU.

Evin önündeki insanların hali perişandı. Her görüntü içler acısıydı. Onur denen çocuk, hiç söz din-

lemeden kendini yerden yere atıyordu. Habire yüksek sestem bağıırıyordu. "BEN DEDESİZ NE YAPACAĞIM?", "Ben dedemi, Halil Dedemi istiyorum"... Önüne gelene ayak vurarak hırçınlığını yürütüyordu. Yurdağül kızı apayrı bir ruh âlemi içinde sızlanarak "Benim babam, güzel babam"... diyordu. Cafer Bey oğlumuz sanki başka bir dünyanın adamıydı. Kim ne derse "Tamam, öyle olsun, tamam öyle yapalım" gibi bilinçsiz ifadeler içindeydi. Sevgili kardeşim Pakize yengem YAŞAM İLE ilişkisini kesmiş durumdaydı. Bakarkörler misali sadece gözleri oynamakta, fakat hiç kimseyi göremez haldeydi. Yarım çuval et yığını haliyle nereye atarsan oradaydı. Doktorların sakinleştirici tedbir ve müdahaleleri O'nu temelli bitirip HİÇ ETMİŞTİ. Kaç kişiye dik bilemiyorum, Pakize yengemi evine zor-zahmet sürüyerek götürdük. Bu acıklı manzaraya yürekler dayanmaz haldeyken cenaze arabasının şoförü yükünü teslim edip dönmek İSTEMİ içindeydi. Dönüşünün çabuklaştırılmasını bekliyordu. Bu durumda herkes AKLINI BAŞINA ALMAK zorundaydı. Doğrusu hiç kimsenin başka çaresi yoktu. İşte bu hengame içinde ARAYIŞLAR BAŞLADI. Hemen de ortaya ATILDIM: Cenaze arabası, mevtayı Gedik Ahmet Paşa Camii'ne götürüp bırakacak ama, ondan sonraki Emirdağ yolculuğunda arkadaşım HALİL AKDENİZ'in naaşı Emirdağ'a kadar BENİM OLACAKTI. O'nu Emirdağ'a, ebedi istirahatgâhına BEN GÖTÜRECEKTİM. Yani bir ilâhi olgu daha doğmuştu bana. Artık bundan sonra arkadaşım Halil AKDENİZ'i İmarat Camii'nden sonra benim elimden kimse alamazdı.

Şözümü bağlamak istiyorum:

Saygıdeğer eşi Pakize Hanım kardeşime, oğlu Cafer Bey dostumuza, kız evlatlarına ve gözbebeği gibi sevip koruduğu torunlarına BAŞSAĞLIĞI DİLİYORUM. Ayrıca eğitim camiası içinde kendisini canları gibi seven dostlarına, akrabalarına, ÇATALLI KÖY'lü ve Emirdağ'lı ve Afyon'lu yakınlarına, cenazesine Afyon'dan, Emirdağ'dan, Çatallı'dan katılan gönül dostlarına BAŞSAĞLIĞI DİLİYORUM.

Hizmet için durmadan koşuyorlar VAKFIN SİLAHŞÖRLERİ

Katılamayanları duygularımıza ortak etmek amacıyla 19 Temmuz 1998 tarihinde Erenköy Mahallesi'nde yapılan sağlık taramasındaki gözlemlerimi aktarmak istiyorum.

Lof, çevrenin bir kimseye layık gördüğü övgü ve saygı demektir.

Birilerini övmek ve ona saygı duymak yanlış anlamalara sebep olabiliyor. Zaten biz de ırk olarak hep olumsuz eleştirileri severiz. Fakat ben yine de duygularımı paylaşmayı yeğledim.

Saat 10.30'da Dr. Halil Akkurt İlköğretim Okulu'na vardığımızda 10 kadar hasta vardı. Eyvahl katılım fazla olmayacak diye endişelenmeye başladık. Bu arada Safa abi getirdiği ilaçları, gelin olacak kızın çeyizini sergilediği gibi, koridora sıraların üzerine özenle, gruplarına göre kendi elleriyle dizdi. Bu işin ona haz verdiği belliydi.

Okul Müdür Yardımcısı Musa DEMİRAL iyi bir görev dağılımı yapmış. Görünüm sanki küçük bir hastane. Vakıftan götürdüğümüz her sınıfa bir doktor ve uzmanlık alanını gösteren yazı Muhtar Ali ÇIRAKLI tarafından asıldı. Görevli arkadaşlardan biri gelen hastalara numara veriyor, diğerleri gideceği sınıfı tarif ediyordu. Muayene yapan doktor koridora çıkıyor, ilaç seçip hastaya veriyor, tekrar muayene. Trafik çok yoğun, bir koşuşturmaca gidiyor.

Bir ara Vakıf Saymanı İhsan AVCI'nın gözleri dolu dolu "şimdi ağlayacağım" dediğini duydum. Gerçekten orada duygulanmamak elde değildi.

Kimdi bunlar? Ne yapıyorlardı? Hangi güç onlara bu hizmet şevkini vermişti? Kral Arthur şövalyeliğiyle, Jean d'Arc cesaretiyle, Kara Prens silahşörlüğü ile ve Robin Hood baskıya ve sosyal haksızlığa karşı çıkmasıyla hatırlanır.

Dr. Safa HALAÇ (Dahiliye), Dr. Orhan ÖZKIR (KBB), Dr. Abidin ÇAMDALI (Çocuk), Dr. Nail KESKİNTAŞ (Kadın-Doğum) ve Dr. Yaşar UÇAR (Genel Cerrahi) bu hizmetlerinden dolayı belleklerde kalacak silahşörlerdir.

Artık öldürülmesi gereken su canavarı olmadığı gibi, fildişi kulelerden ve Minos labirentlerinden kurtarılacak kızlar da yok. Şimdi toplumun kanayan yarası sağlık problemi, eğitim problemi vb. var.

Yukarıdaki sıralamayı hasta yoğunluğuna göre yaptım. En çok hasta dahiliye bölümünde muayene edildi. Çoğunluğu kadın olan hastalarımızdan birisiyle sohbet anında, aslında kadın hastalığı olduğunu fakat şimdilik dahiliyeye muayene olacağını söyledi. Bu da önemli bir problem. Bayanın ifadesi aynen şöyleydi:

"Aman! O bi dursun hele". Sanki organizmadaki uzuvların öncelik sırası var.

Hiçbir sosyal güvencesi olmayan bu insanların içinde sadece Emirdağ'lı hemşehrimiz değil, Günyüzü'lü hastalar da vardı. Tüm derlere deva tabiki böyle bir taramayla gerçekleştirilemez. Amaç bir nebze de olsa yararlı olmaktır. Eylül'de yapılacak sağlık taramasında daha teşkilatlı olarak, daha geniş kitleye hizmet sunulacağını Vakıf başkanımız vaadetti.

Sağlık taraması tam teşekküllü hastanede değil, bir okul sınıfında, masaların üzerine battaniye serilerek muayenehane süsü verilerek yapıldı ve çok da güzel oldu. Böyle bir çalışmayı eğitime de uygulayabiliriz kanısındayım. Toplantıda değerli öğretmenlerimizin fikirleri çok güzeldi. Fakat uzun vadede yapılabilecek şeyler üzerinde durdular. Kısa vadede bir okul sınıfı dersane olarak da kullanılabilir. Modern bir dershanenin nüvesi orada atılabilir. Tüm dersler yerine, önemli konuların seçilip, yakın mesafede oturan öğretmenlerle, en azından hafta sonu üç-beş saatlik kurslar verilebilir.

Motivasyon çok önemlidir. İnsan bir yaprak kağıt gibidir. Ancak onu bir eksen etrafında saniyede 2000 devirle döndürebilersen demiri bile kesebilirsin.

İyi şartlarda iyi şeyler üretmek kolaydır. Önemli olan kötü şartlarda iyi şeyler üretmektir.

Damı akan bir han odasında kalan, bulgur pilavının nasıl piştiğini bize soran, tokyo ile okula gelen arkadaşlarımız şimdi, öğretmen, mühendis, doktor vb. Onlar modern dershanede mi ders gördüler?

Eğitimin önemi konusunda sayfalarca yazı yazılabilir. Kısaca, eğitim, insana yapılan en büyük yatırımdır ve Rilke'nin dediği gibi "ortaya çıkana dek, görülmeyen bir resim" gibidir.

İşte bu resmi sağlık taramasında gördük. Eğitilmiş insanı çok zengin kişiler paralarıyla kiralayabilirler, fakat böyle büyük bir şevkle çalıştıramazlar. Yoğun bir mesai sonunda, bir pazar günü, kaç saat ayakta, bu silahşörlere para ile kılıç sallatamazsınız. Onlar sermayeleri olan bilgilerini gönüllü kullandılar.

Hava Dudu ÖZKIR

Emirdağ üzerine araştırma

TOPAKEV, ALAYÇIK ve ÇADIR

Türk Halk Edebiyatı ve Folkloru'nda Türkmen Çadırı Topakev (**)
Ömer Faruk YALDIZKAYA(*)

Temelleri geçmişin derinliklerinde eriyip kaybolan Türk medeniyetinin en dikkati çeken unsurlarından birisi de çadırlardır. İç ve Orta Asya'nın bozkır mensubu diğer Türk boylarında olduğu gibi, Türkmenler de yaylak ve kışlak arasında sürekli hareket halinde olmalarından dolayı konar-göçer hayat tarzı içinde kolay nakledilen, çabuk kurulabilen barınaklara ihtiyaç duymuşlardır. Bu şartlara en güzel cevap verebilecek barınaklar ise çadırlardır.

Biz bu bildirimizde Türk dünyasında oldukça uzun bir zaman barınak olarak kullanılan, özellikle de göçebe hayat tarzı devrini tamamlayıp, yerleşik ve yarı göçer hayat tarzına geçtikten sonra Anadolu sahası Türkmenleri'nde mevcudiyetini devam ettiren çadır tipleri ve bunların sosyal hayattaki akisleri üzerinde duracağız. Sunacağımız bu bildiri Türk halk edebiyatı türlerinin günlük hayattaki temellerin tesbit edilmesini ortaya koyacağı gibi, aynı zamanda sosyal-kültürel hayatımızın unsurlarından biri, belki de en önemlisi, olan çadırlarımızı da tanıtmaya yönelik olacaktır.

İlk olarak Türk boylarında ve onlarla uzun süre iç içe yaşamış diğer bazı toplumlarda çadır için kullanılan kelimeler üzerinde durmak istiyoruz. Moğollar'da "ger", Afganlar'da "kharga (hırğa)", Orta Asya'daki diğer Türk boylarında "yurd" yanında "öy, üy" olarak adlandırılan (1) çadıra; Anadolu coğrafyasının Çukurova bölgesinde yaşayan Bekdik aşiretinde "Bekdik" (2), Batı Anadolu'daki Kazdağı Türkmenleri'nde "Turluk" ya da "Topakev" (3), İç Anadolu'daki Aladağ (Kayseri-Yahyalı) Türkmenleri'nde "Topakev" (4), İç Batı Anadolu'da yaşayan Emirdağ Türkmenleri'nde "Topakev" (5) denilmektedir. Anadolu'nun bazı yörelerinde "Topakev"e "derimevi" de denildiği olmaktadır (6).

Biz sırasıyla Topakev, Karaçadır ve Alayçık hakkında bilgi verip, üç çadır tipini daha iyi tanıtabilmek amacıyla kısa bir karşılaştırma yapmak istiyoruz.

TOPAKEV: Kazak ve Kırgızların "Kiyiz Üy" (Kepçe ev) dediği Topakev'in iskeletini Derim, Uğ, Düğnük, Orta Direk ve Eşik oluşturur. Topakev'in iskeletini oluşturan kısımlar, genç çam ağaçlarının kesilip, kabuklarının soyularak kurutulmasıyla yapılmaktadır. Üzeri keçe ile örtülen Topakev'in çevresi de keçe ile örtülerek, kolon adı verilen örme iplerle birbirine bağlanır. Derim ve uğ sayısına göre Küçük, Orta, Büyük ebatlarda olabilmektedir (7). Topakev'in en önemli özelliklerinden birkaçını sayacak olursak; çok

kısa sürede kurulup sökülmesi, sadece kolanlar yardımıyla birbirine bağlanması, yazın sıcaklığı kışın soğuğu geçirmemesi, fırtınalara karşı mukavim olmasıdır.

KARAÇADIR: Keçi kılından mamul olup, tek katlı uzunca bir ev biçimindedir. Simsiyah olduğu için "Karaçadır", Kıldan imal edildiği için "Kılçadır", Kılın dokunmasıyla çul elde edildiği için "Çulçadır" da denilmektedir (8). Bunlar 2, 3, 4, 5, 7, 9 direkli olabilir. Obalarda direği çok olan çadırlar ulu ev olup, öymakbaşının evidir. Bunlara şorevi dahi denir (9). Karaçadır, çadır denilen ana örtü, Direkler-Çanaklar ve Bakaralar ve Bağlar'dan meydana gelir (10).

ALAYÇIK: Bu tünel şeklindeki çadırın kubbeli iskeletini yay şeklindeki ağaç çubuklar teşkil eder. Üzeri keçe ile örtülerek, kıl iplerle birbirine bağlanır (11). Anadolu'da "Alaçık", Azerbaycan'da "Alaçığ", Özbekler'de "Olaçık", Başkırlar'da "Alaşık", Karakalpaklar'da "İlaşık", Kazaklar'da "Laşık" veya "Loçık", Türkmenler'de "Alağa" ve Yakutlarda "Alasa" sözcükleri kullanılmaktadır. Anadolu'nun çeşitli yerlerinde az değişikliklerle "Alaçık" sözcüğü "Alaçık, Alapçık, Alayık ve Alayçık" olarak kullanılır.

Bazı araştırmacılar herhangi bir karşılaştırma yapmaksızın Topakev ile Alayçığı aynı gibi görmektedir (13). Oysa, Topakev ile Karaçadır arasında bazı farklar olduğu gibi, Topakev ile Alayçık arasında da farklar vardır. Bu farklar kısaca; Topakev'in kubbe, Alayçık'ın tünel biçiminde oluşu, Karaçadır'ın ise asılı dokumalardan oluşmasıdır. Bir başka fark da yapımlarında kullanılan malzemeden kaynaklanmaktadır. Topakev ve Alayçık koyun yününden yapılan keçe ile kaplanırken, Karaçadır keçi kılından yapılan dokuma ile kaplanmaktadır. Önemli bir yapısal fark ise Karaçadırdaki iç destek gerekirken, Topakev ve Alayçık'da gerekmemesidir.

Adana yöresi Bahçe ilçesinde yaşamış Bozdoğan Aşiretinden Mehmet Ağa'nın söylediği türküde;

Aslımı sorarsan merdoğdu merdim,
Konardım yaylaya, kurardım yurdum,
Bozoklu koyunsa bende bir kurdum,
Bozok'un sürüsün dağıtan benim efendim. (19).

(2) Araştırmacı - Yazar

(**) Balıkesir Üniversitesi'nce 1-2 Haziran 1998 tarihinde düzenlenen I. Balıkesir Kültür Araştırmaları Sempozyumunda bildiri olarak sunulmuştur.

ONLAR OZAN VE ATATÜRKÇÜ

MUHARREM KUBAT

ATATÜRK VE DEVRİMLERİ

*Halkla bütünleştin, Ferman'ı yırttın,
Densizler kadrini bilmiyor Atam.
Yurdumuzdan tek tek düşmanı attın,
Özgürlük savaşı gelmiyor Atam.*

*Yayımlandı Tamim, istendi yardım,
Toplandı Memetler, kuruldu ordum,
Kurtuldu vatanım, şenlendi yurdum,
Boy attı çiçekler solmuyor Atam.*

*Millet Meclisi'nde karar verildi,
Kurbanlar kesildi, davul vuruldu,
Yüz bir pare topla Devlet kuruldu,
Zaferini akıl almıyor Atam.*

*Herkesi bir tuttun, olmadı yadın,
Eşit hale geldi erkekle kadın,
Çağdaşıktır yolun, devrimdir adın,
Mümkün değil, yerin dolmuyor Atam.*

*Takvimler değişti, şapka giyildi,
Okka kilo oldu, nüfus sayıldı,
Huzurunda yedi düvel eğildi,
Zalimlik ebedi kalmıyor Atam.*

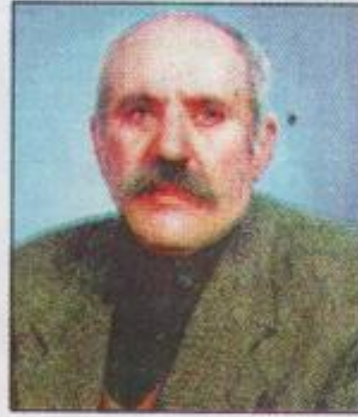
*Elele verildi, yola çıkıldı,
Tarihte, hukukta devrim yapıldı,
Batıl itikatlar bir bir yıkıldı,
Devam diyor gençlik yılmıyor Atam.*

*Döşendi raylarım, yapıldı yolum,
Kuruldu fabrikam, dokundu halım,
Hayat buldu Türkçem, arındı dilim,
Gayri, gözlerim hiç dalmıyor Atam.*

*Adını andıkça yanıyor içim,
Sana bir gün değil, her gün muhtacım,
Geçen her Kasım'da katlanır acım,
Sükut etti sazlar çalmıyor Atam.*

*Denizde vapurum, havada jetim,
Barışta sevgiyim, harpte kuvvetim,
Sana sevdalıyım, sana hasretim,
Sensiz hak yerini bulmuyor Atam.*

*Okundu alfabe, yazıldı yazı,
Burda son buluyor Kubat'ın sözü,
Yokluğun bağrımda yangın'ın közü,
Yeryüzü Kemal'siz olmuyor Atam.*

SEMSETTİN KUBAT
Emirdağ Karacalar Köyü

SEVMEK SEVİLMEK İLE

*Tuttuk sevgi yükünü,
Kazdık benlik kökünü,
Her uzağın yakını,
Sevmek sevilmek ile.*

*Cehaleti körledik,
İkiliği horladık,
Gönülleri birledik,
Sevmek sevilmek ile.*

*Ol dostu niyat ettik,
Çok kelamı az ettik,
Engelleri düz ettik,
Sevmek sevilmek ile.*

*Senlik benlik ne gerek,
Her dem birliğe erek,
Gönül şehrine girek,
Sevmek sevilmek ile.*

*Kanaatı taç ettik,
Sevgiyi ilaç ettik,
Gönüle miraç ettik,
Sevmek sevilmek ile.*

*Yoksul Dervişim sevi,
Coşar gönüller evi,
Bulduk derde Devai,
Sevmek sevilmek ile.*

*Aşıklık hak işidir,
İbadetin eşigidir,
Gönüller güneşidir,
Sevmek sevilmek ile.*

HER ZAMAN ELELEYİZ

İşte Emirdağlılar Vakfı'nın Genel Kurulu. Genel Kurula gönül veren Emirdağlılar. Tam bir ciddiyet, tam bir sahiplenme yüzlerinden okunmakta. Kadını-erkeği bir arada gönüllerde sadece Emirdağ var. Diyoruz ki, birlikteliğimiz,

gönüldeşliğimiz kongreden kongreye değil, süreklilik içinde olsun. İyi zamanımızda, kötü günümüzde elele verelim. Emirdağ için çarpsın yüreğimiz. Vakıf yöneticilerine yardımcı olalım. Çünkü Emirdağlı olmak kolay değildir...

AYRILIKLARDA BULUŞABİLMELİ

Eskilerden kim kaldı?

Elif BAĞCI

● Mahallemizdeki evlerin çoğuna kilit vurulmuş. Orada birkaç evde sürekli hayat var, ışık var. Diğerleri hep suskun ve hüzünlü... Ama zaman zaman kapılar açılıyor, ışıklar yanıyor. Hem de suskunluğun acısını çıkarırcasına bütün ışıkları yanarak bütün odaları dolup taşarak... Bu şenlenmeler genelde ya düğün ya da ölüm nedeniyle oluyor.

Geçen gün genelde İzmir'de yaşayan bir aile büyüğümüzün daha ölüm haberini aldık. Evimizdeki bir misafiri de alarak Emirdağ'a ulaştık.

Ölüm zor, acısı derin ama elden gelen birşey de yok. Ölüm ölenler için birşey ifade etmiyor. Ama arkada kalanlar için önemli hele bizim bu konudaki geleneğimiz... Pek değişmemiş sadece günün şartlarına uyar gibi olmuş.

Aylardır kapalı duran ev açılmış, bütün odaları ışıkla, insanla dolu, karşıda ailenin çocuklarından birinin evinde aynı şekilde. Kapının önü arabalarla dolu.

Yedinci ayı misafirlerin bir kısmı Avrupa'dan gelenler, yaz nedeniyle diğer şehirlerden gelenler ve Emirdağ'da oturanlar... Eş-dost, akraba, ahbab, çocuk-çocuk ve her gelene mutlaka yemek... Sofranın ve insanların birisi konup diğeri kalkıyor. Yani geniş çapta maddi ve fizik güç istiyor. Ama ölü sahiplerinin umurunda değil, gelen en küçük çocuğu da ağırlamak istiyorlar...

Kimler yok orada, büyük şehirlerden

gelen son derece görgülü ve modern Emirdağlılar, Avrupa'da yıllarını geçirmiş ve artık daha

çok oraları yaşayıp yansıtan kadın ve erkekler. Ailenin köydeki ucundan gelen yerel kıyafetli ve davranışlı insanlar... Ve Emirdağ'da oturan davranış ve yaşam biçimi pek de değişmemiş has Emirdağlılar. Emirdağ ağzıyla konuşan, dışarıdan gelenlere adeta tabii ev sahipliği yapan, biraz pervasız, biraz umursamaz ama canayakın ve sevecen ulu gönüllü insanlar.

Bütün bu görüntünün maddi cephesi oldukça yorucu ama değer... Ölüm günlerinin buruk, acılı ve perişan bezginliğini, ancak dostların ilgi ve yakınlığı azaltabiliyor.

Ölü evine her gelen maddi kimliğini kapının dışında bırakıyor, hepsi ilgili, sevecen, duygulu... uzaklardan gelip, birlikte olmanın mutluluğu yansıtmış yüzlere...

Herkes birbirinden haber alıyor. Aileye yeni girenler, büyüyerek çocukluktan gençliğe ulaşan küçükler. Daha yaşlanan bizler... Büyük bir hoşgörü ve mutluluk ortamı... Sevgiyi, duygu yoğunluğunu adeta elle tutabiliyorsun.

Düşündüm... Hiçbir ortam, hiçbir doktor, atasını kaybeden insanları böylesine teselli ve tedavi edemez. Ölümün mutlu yanı olabilir mi? Olabiliyor diyorum. Yoksa hangi olay bu kadar art düşüncesiz, ön yargısız...sevgiyle bir araya getirebilir bu insanları.

Almanya - Hollanda - Ahh Belçika

GURBET ÇİLESİ

Her günümüz elemle keder

Pek çoğumuz, herşeyle oldu HEDER

Bilmem yeşil sandıkta daha kim geder

Kapansın artık şu gurbet kapıları.

Bizlere el kapısı, Yurt, mesken olmaz

Hiç halimizden, kimşelerde bilmez

Yıllardır yaban elde yüzümüz gülmez

Bitsin artık şu gurbet Çilesi.

Hiçe sayılır, tatlı canımız

Sermaye oldu, al kanımız

Bizler yurtsuz mu, yok mu vatanımız

Yeter artık kalmadı mecalimiz.

Bitsin bu haksızlık HİLE

Yıllardır satılırız BİLE BİLE

Son dönem olmuşuz, zincirli KÖLE

Kapansın gurbet denen, zorlu ÇİLE

Kanımızı yıllardır hep emerler

Kendileri oturup, rahat içip yerler

Bizimkilerde alın yazısı derler

Kapansın gavur denen, el kapısı.

Tüm milletimiz, hem de niyazımız

Ne zaman gerçeğe gider özümüz

Bize reva değildir alın yazımız

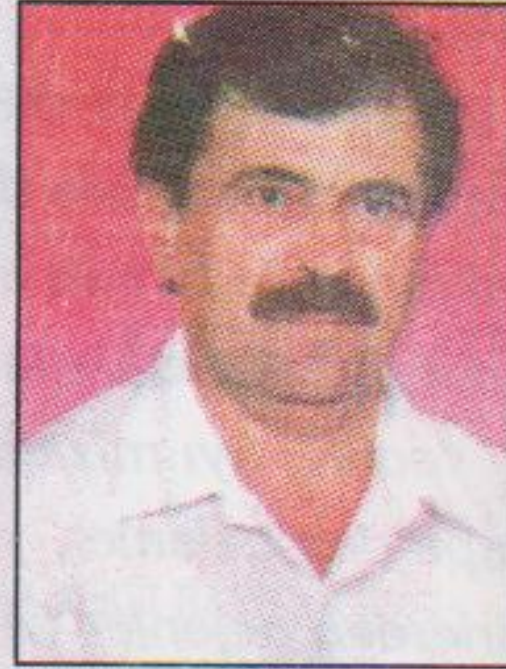
Katlandık yıllarca, kalmadı özümüz.

Şu halimize dönüp bakalım

Doğal Hakkımızı insan gibi yaşayalım

Yeter dalgın uykudan uyanalım

Bitsin Gurbet dramı dönmeğe başlayalım.

MEOLÜT DENİZLİ

08.01.1987

Vali Ali Fuat Güven "Hep yanımızda oldu"

Eskişehir Valisi Ali Fuat Güven, kuruluş aşamamızda olmak üzere, Emirdağlıların hep yanında olmaya devam etmektedir. Günlerimize, yemekli toplantılarımıza ve açılışlarımıza katılan Vali Güven "Emirdağlılar Eskişehir'de önemli bir yer tutmaktadır. Ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan Eskişehir'in kalkınmasına katkıda bulunan bu çalışkan insanları kutluyorum" diyor.

Eskişehir'in gerek ekonomik, gerek bürokratik ve gerekse iş yaşamında pek çok Emirdağlı'nın görev aldığı belirten Vali Güven "adını yurt dışında da duyuran bu insanların, Eskişehir'e çok şeyler verdiklerini ve vermeye devam edeceklerine inanmaktayım" diye konuşuyor.

Odunpazarı Belediye Başkanı Ayhan Boyer

"Emirdağlı Merttir"

Odunpazarı Belediye Başkanı Ayhan Boyer, Emirdağlıların mertlik ve çalışkanlıklarını öve öve bitiremiyor. Yıllardan beri Emirdağlılarla karşılıklı anlayış ve hoşgörü içinde yaşadıklarını belirten Boyer; "Gerçekten mert ve dürüst

insanlar. Ben onları Emirdağlı değil, Eskişehir'li olarak görmüşümdür. Hele düğünlerindeki coşku. Harmana sererler sanı samanı türküsünü birlikte söyler, birlikte oynarız. Eskişehir'in ekonomik yapısında olsun, iş yaşamında olsun Emirdağlıların ayrı bir ağırlığı vardır. Bunu kimse inkar edemez" diye konuşuyor.

Büyükşehir Belediye Başkanı Orhan Soydaş "Bende Emirdağlıyım"

Gerek Tepebaşı Belediye Başkanı iken, gerekse Büyükşehir Belediye Başkanı seçildikten sonra, Orhan Soydaş'ı hep yanımızda gördük. Görmeye de devam etmekteyiz. Emirdağlıların sıcaklığını, delikanlılığını ve insan severliğini bünyesinde toplayan Soydaş "Bende Emirdağlıyım. Çünkü Emirdağlı'nın yapısında mertlik yatar, mücadele yatar, çalışkanlık yatar" diyor.

Hemen her toplantımıza, kongrelerimize ve yemeklerimize katılan Soydaş şöyle konuşuyor: "Eskişehir'de Emirdağlıların bir ağırlığı var. Bunu herkesin kabul etmesi lazım. Emirdağlılar Vakfı'nın bu güzide topluluğu bünyesinde toplaması çok güzel bir olay. Belediye Başkanı olarak kendilerine her türlü desteği vermeye hazırım."

Tepebaşı Belediye Başkanı Ömer Eker

"CAN İNSANLAR"

Avukatlık döneminden başlayan uzun bir süredir Emirdağlılarla tanıştığını, pek çok arkadaşının Emirdağlı olduğunu belirten Tepebaşı Belediye Başkanı Ömer Eker; "Emirdağlıların Eskişehir'e kazandırdıklarını kimse inkar edemez. İnsan olarak ayrı bir yapıları vardır. Ben hemen her yerde bunu özellikle vurgularım. Düğünlerde, eğlencelerinde hep yanlarında olmuşumdur" diyor.

Belçika'ya gittiğinde kendisine en büyük desteği Emirdağlıların verdiğini, engin bir konukseverlik gösterdiklerini anlatan Eker; "Onlar can insanlar. Eskişehir'de önemli bir ağırlıkları vardır. Avrupa'ya da kendilerini göstermişlerdir" diye konuştu.

Kolanşam, şimdiki adı Başkonak

KALAYSIZ KAP DİZİLİR Mİ SERGENE?

Necati SEZER

Kolanşam, bugünkü adıyla Başkonak... Bolvadin yolu üzerinde yarısı çukurun içinde bir köy. Yarısı diyorum çünkü yedi mahalle var bu köyde.

Yetmişli yıllar. Bu köyün Hacı İsalı Mahallesi'nde kısa bir süre vekil öğretmenlik yaptım. Okul bitiminde İzmit Derinceli Sebahattin Pilgir isimli öğretmen arkadaşımın köy çıkışındaki evimizin yanına köylülerle bir araya gelir havadan sudan çoğunlukla askerlikten falan konuşurduk. Şimdi pek çoğunu hatırlamıyorum ama Beyaz Ahmet'i hiç unutmadım.

Saçları, kaşları, cildi bembeyaz. Köylünün aksine kısa boylu, siyah ceketli fötr şapkalı. Elleri nasırlı ve devamlı ağzından düşürmediği Birinci sigarası. Sigaradan sararmış parmakları...

Havadan sudan konuşmalar bitince bir suskunluk olur, haydi Beyaz bir türkü söyle deyince, oturduğu yerden başını öne eğip utanır, fötr şapkasının altından "yapma hocam şimdi sırası mı?" der gibi bakar ve türküyü başlardı.

Galeysiz kap dizilir mi sergene

Kötüyünen girilir mi yorgana

Gavur anan seni bana verirse

Göynümünen takılır mı urgana.

Sonra bir suskunluk... Sağdan soldan "Hamdi Ahmet, hadi Beyaz, türkü yarım kalır mı?" deyince elini kulağına koyar:

Kuyunun başında varmış koyunu

Mor menevşe gibi eğmiş boynunu

Uyumuşum uyandıran olmamış

Cennet ola sandı yarin koynunu

Cennet ola sandı yarin koynunu.

Suskunluk... (Beyaz Ahmet devam, devam diye sesler)

Yüce tepelerde yanar fenerim

Sevdim alamadım ona yanarım

Kadir Mevlam beni bir kuş yaratsa

Su yolunda sağ memene konarım.

Kolaşamla Emirdağ'ın arası

Beyaz Ahmet çeker gönül yarası

Kain anam Cevat Doktor ne bilsin

Bu bendeki yara gönül yarası

Bu bendeki yara gönül yarası.

Sonra eyvallah, ağzına sağlık ardından bir sigara...

Bir gün Beyaz Ahmet'i yalnız yakaladım. Beyaz, bu kadar türküyü nereden buluyorsun? Hiç göründüğün gibi değilsin dedim.

Sigaradan derin bir nefes çekti. Hocam bazıları bir yerden öğrendim. Ama bir çoğu bana ait dedi. Hangileri onun hangileri değil bir deftere yazmıştım. Ama defteri şu andabulamadım.

Peki Beyaz kendine ait bu türkülerini nasıl söylüyorsun dedim. Derin bir ah çekti:

"Yoksulluğu biliyon mu hocam yoksulluğu."

Ne alaca Ahmet deyince; gençliğimde bir kız sevdim yoksulluk, çirkinlik, istemeye bile gitmedik.

Gerçekten çok çirkinsin Ahmet Notre Dame'nin Kanburu gibi. Yüzüme baktı. O sandı sandı Kambur Bekir. Şaka şaka diye sırtını sıvazladım. Sonra?...Sonra kızı birine verdiler, ben de kahrımdan hastalandım dedi. Ahmet bu sevdayı kimseye söylemedin mi?

"Eden Ali çaktırır mı?" gibisinden omuz silk-ti. Emirdağ'da türküler... Kimbilir nasıl hikayeleri, nasıl kahramanları var. O kahramanlar ve hikayeler unutulmuş ama nağmelerle sözler yaşıyor ve yaşamaya devam edecek.

Gönül ister ki, bir gün bu türkülerin hepsi radyoda ve televizyonda söylenir.

Gönül ister ki, Emirdağ'da bir Emirdağ Müzesi kurulur ve duvarlarını bu türküler süsler.

Ozan olmak kolay değil... Sıla özlemi başkadır Kubat'ın şiiri ve iz bırakanlar

MEHMET AYDIN

Öğretmen kökenli olan Muharrem Kubat, Emirdağ İlçesi'nin yetiştirdiği en seçkin ozanlardan biridir. Bugüne değin oluşturduğu şiirlerini, "İz Bırakanlar" adıyla yayımlamıştır (1).

Kitapta şiirleri; 1-Türk Toplumunu Yaşamına ve Kültürüne Işık Tutan Ünlüler, 2-Yurt (Vatan), 3-Gönüllere olmak üzere üç ana başlık altında toplanmıştır. Ozan, Atatürk'ün nitelikleriyle ülke değerlerini bütünleştirmeye çalışır. İsmet İnönü'yü barışın, demokrasinin ve cumhuriyetin ilkelerinin kurucusu ve yaşatıcısı olarak belirtir. Kuvayi Milliye ruhuna uygun bir çizgide, Türk Bağımsızlık Savaşı'nın kısa bir tarihçesiyle destanını dile getirir. Antep, Urfa ve Maraş halk direnmeleri bağlamında; aralarındaki yiğitçe yurt savunmalarına değinir. Saldırgan düşmanla Sakarya ve Büyük Taarruz'da geçen kanlı boğuşmaları betimler.

Kubat; yavru vatan Kıbrıs'taki soydaşlarımızın haklı sorunlarıyla Türk askerinin orada yarattığı unutulmaz utkuyu gündeme getirir. Arkadan, bilgilerimizi ele alarak, büyük Türk gizemcisi (Mutasavvıf) Mevlana'nın özelliklerini vurgular. Halkımız da yer eden Yunus Emre sevgisine ışık tutar. Nasrettin Hoca'nın gülmece ustalığını ve bilge kişiliğini gözler önüne serer. Lirik ozan Karacaoğlu'nun aşk ve doğa tutkusuna işaret eder.

Ozan kendisi eğitimci olduğu için, eğitim kurumlarına kaynak olabilecek, toplumumuza ilişkin belirli günleri belleklere yerleştirmeye

çalışır. Görevini özveriyle yerine getiren öğretmenin, yüceliğini sözkonusu eder. Canı kadar sevdiği yurdunu ve onun teker teker değerlerini ele alır: "Özgürlük, mutluluk kokar toprağım / Sallanır selamlar dalını yaprağım / Sallanır gökte al al bayrağım / Kimsenin değil o, benim canımdır (s.50)"

Ozan; Eskişehir'le ata yurdu olan Emirdağ için öygüler ve destanlar düzer. Bir öğretmen olarak, tüm çocuklara sıcak duygular besleyip, onların üzerlerine sevecenlik kanatları gerer. "Gür bir sesle doğaya olan tutkunluğunu dile getirir. Bir yerde, gömütlük ve ölüm izleklerini (temalarını) işler. Alçakgönüllü bir tonla, kendi dengeli ve serinkanlı ruhsal yapısından söz eder. Her zaman haklı barıştan yana olduğunu vurgular. Zaman zaman acılar çektiren yazgısından yakınır.

Kimi yerde o, toplumdaki dengesiz ve sanal davranışlardan tiksinti duyarak, onlarla acı acı alay eder. Sevgilinin vefasızlığıyla, iyi gün dostlarını asla bağışlamaz. Sık sık gurbet acısı ve sila özleminden dem vurur.

Ozanın dili, büyük ölçüde yalındır. Son bölümde, daha çok çevresindeki izlenimlerini yansıtmıştır. O, şiir yapısı olarak, geleneksel hece ölçüsü tekniğini yeğlemiştir. Hece ölçeğinin de en çok (6+5), (4+4) ve (7+7) kalıplarını kullanır.

Onun, bundan böyle özgür koşuğa da yönelmesini bekliyoruz.

(1) İz Bırakanlar (Şiir), Muharrem Kubat, Evrim Sanat Yayınları, Eskişehir, 1986.

Emirdağ Belediye Başkanı Güler'den

“Her zaman beraberiz”

Emirdağının genç Belediye Başkanı İsmet Güler, Vakfımızın kuruluşundan itibaren hep yanımızda oldu, törenlerimize katıldı, kongrelerimizde konuşarak bizlere destek olacaklarını söyledi. Emirdağ dışında bulunan tüm Emirdağlılarla el ve işbirliğine hazır olduğunu, onların desteklerine ihtiyaçlarının bulunduğunu belirten Başkan İsmet Güler; “Emirdağımız hergeçen gün büyüyor, gelişiyor. Nüfusumuzda köyden kente bir artış var. Bunun içinde işsizlik gündeme geliyor. Bunun için de iş sahalarının açılması, yatırımların hızlanmasını istiyoruz. Tüm Emirdağlıları ilçemize yatırıma çağırıyorum” dedi.

Emirdağının son yıllarda bir hayli geliştiğini, imar durumunun düzene girdiğini ve yeni yapılaşmanın hızlandığını vurgulayan Güler “Yap-İşlet modeli ile yeni yerler yaptık. Çarşmayı ve mahalle yollarını yaptık, daha da yapacağız. Vatandaşların bu konuda gösterdikleri ilgiye teşekkür ediyorum” dedi.

Emirdağlılar Vakfı'nın yaptığı çalışmalarını takdirle izlediğini ve her konuda kendilerine destek vereceğini ifade eden İsmet Güler gerek yurt dışındaki, gerekse yurt içindeki tüm Emirdağlıları Vakıf çatısı altında toplanmaya davet ettiğini de sözlerine ekledi.

EMİRDAĞI ONLARLA YAŞAMAK

Bektaşlar, İbıdıklar, Karahüseyinler... Bir efsane gibi uçup gittiler. Şimdi onların yerlerini torunları dolduruyor. Kim bunlar demeyin "Abdallardan" söz ediyoruz. Yani "Emirdağ" adını Belçikaya'ya, Hollanda'ya ve Almanya'ya duyuran çalgıcılarımızdan. Onların her gittiği düğün "Emirdağ kokar". Çalgılarında "Emirdağın türküleri bir başka dillenir" Kemanlarında, klarnetlerinde kıpır kıpır Emirdağ yatar. Yani Abdallar Emirdağ'ı yaşarlar.... yaşatırlar...

ÇANLAR ÇALIYOR

Yüksel Önaçan

Çanlar çalışıyor avuçlarımda
Susturmak için
Ellerimi birbirine kavuşturamıyorum
Tutkularımın kadınıyla
Hayat çizgimi kavuşturamadığım gibi.

Çanlar çalışıyor kulaklarımda
Ayrılmak vurmuş beni
Ve ben
Bir başkasının hayatını
Tüketmek istiyorum günahkar kollarda.

Çanlar çalışıyor yüreğimde
O çan seslerini
Herkes duysun istemişim
Gizemliğim kaybolmuş
Ve ben açıklığımı içerisinde kaybolmuşum.

Çanlar çalışıyor dudaklarımda
Gizemliğin çekici cazibesinden tiksiniş
"Öp beni" demişim tohumdan meyveye kadar
Ve gizemliğim beni
Ben sevdiklerimi boşamışım.

Çanlar çalışıyor zaman dilimlerinde
Fuhuşun gizemliği
Sevmenin açık yürekliliğine
Galebe çalışıyor
Ve ben "Pes" diyorum.

Çanlar çalışıyor tüm yüreklerde
Zaman dilimlerini borsada değerlendirir gibi
Cılız kollarda, susuz yüreklerde
Değerlendirmek istiyorlar sulu dilimler
Ve ben o dilimlere hasretim...

Çanlar çalışıyor gözlerimde
Yatak çarşafımı ısıtsın diye
Bir bir soyuyorum gizemli güzelleri
Ve ben, çarşafımı tutuşturan gizemli kollarda
Üşüyorum...

Çanlar çalışıyor gecenin gizeminde
Arka sokaktaki ruhsuz horoz
Mutlu öterken ben gizemi boşamış
Açıklıkla evlenmişim
Ve ben, gizemden uzak birini bekliyorum...

Bugünün Küçükleri Yarının Büyükleri

Emirdağ'ın zengin bir folk-
lorü belki yoktur ama, oyunlarının
güzelliği karışıkta olsa dillere
destan olmuştur. Özellikle kaşıkla
oyununda ki ritim, bir duygudur. Bir
olgudur. Dabandan dediğimiz

oyun artık günümüzde "Emirdağ"
olup çıkmıştır. Büyüklerin nesilden
nesile taşıdıkları bu güzel oyunlar
şimdilerde okullarımızda da
yaşatılmakta olup, küçük yaştaki
çocukların yüreğinde geleceğe
selam duygusu durumuna gelmiştir.
Emirdağ yöresinin giysileri içinde
sahneye çıkan minikleri izleyenler
hayran kalıyorlar. Özellikle
Emirdağlı öğretmenlerin yetiştirip,
halk huzuruna çıkardığı "Emirdağ
Folklorcüler" beğenilir ve bol bol
alkış alırlar. Emirdağ Vakfı'nın
düzenlediği özel gün ve
toplantılarda gösterilerini sunan bu
yavrular geleceğin büyükleri olarak
tadkir görürler, alkış alırlar.

Burs Vermeye Çağrı

Reşat BAĞCI

Bir ülkenin kalkınması için doğal zenginlikleri, petrolü, altın madeni vs. yeterli değildir. Kalkınmanın yolu yetişmiş insan gücünden geçer. Yetişmiş insan gücü için de eğitim-öğretim şarttır.

Emirdağı'nın diğer kazalardan geri kalmasının sebebi de yetişmiş yeterli bürokratinin olmamasıdır. Nüfusuna göre Finans gücü yani döviz en fazla olan yöredir. Ama bu döviz, parayı yatırıma aktarmak yetişmiş beyinlerin işidir.

Yöremizin gençleri zeki ve ataktır. Ama gelelim bu öğrencilerin çoğu ayda 20 milyon lirayla geçinmek zorunda. Bu parayla ancak simit alınabilir.

Vakıf olarak biz bunun bilincindeyiz. Bunun için geçen sene ilk defa 37 öğrenciye burs verdik. Bu sene bu sayıyı çok çok artıracamızdan eminim.

Eğitimin, bilimin değerini bilen birçok arkadaşın şimdiden burs için isimlerini yazdırdılar. (Belçika'dan Osman Şahbaz, Metin Edeer, Emirdağ'dan Turan Kalender gibi).

Bu sene Ekim ayından Haziran'a kadar 8 ay süreyle her ay 10'ar milyondan bir dönem için 80 milyon burs verilecektir.

Burs vermek isteyen hali vakti iyi hayırsever isimlerini yazdırabilirler (Tel.: (0.222) 220 21 44)

İster aylık olarak, isterse 3 aylık veya tamamını Burs hesabımıza yatırabilirler. Burs verenler isterse okuttukları öğrencilerin adını, adresini de alabilirler. Onların durumlarından kendilerini bilgilendirirler.

Emirdağlı birçok hemşehrimizin bu hayırlı işe katılacaklarından eminim. Yöremizin ve ülkemizin kalkınması buna bağlıdır.

"Harmana Sererler Sarı Samanı"

Saim'le güzelleşiyor

Saim Günel:Eskişehir'in sevimli ve beğenilen ses sanatçısı Saim Günel bir Emirdağlıdan daha fazla Emirdağ'ını sever. Ünlü türkümüzü severek okur. Saim'in "Sallanışın milyonlara değişiyor" deyişi bir başkadır. Emirdağ Türküsünü Eskişehir'de yerleştiren, düğün ve toplantıların aranan ismi olan Günel, gittiği her yerde "Harmana sarı saman sermeden" gelmez.

Harmana Sererler Sarı samanı

Hiç gitmiyor Emirdağ'ı dumanı

Sana diyom sana kız allı gelin

Ayrılık mı olur bulgur zamanı

Emirdağ'ın türküsü. Ama,

Emirdağ'ını aşmış. Havası ile, kıvraklığı ile, bir başka türkü olup, sarmış ülkeyi. Konserlerin, toplantıların, restaurantların buğulu gecelerinde insanların kanını kaynatan bu güzel türkümüzde aşk yatar, sevgi yatar. Kayık sesindeki ritim, yüreklere sevgi olup dökülür...

Yaylanın özünde koyun sağıyor

Zülüfleri ak gerdana ağıyor

Gözünü sevdiğim kız allı gelin

Sallanışın milyonlara değişiyor

İşte bir türkü ki, sarıyor insanı. Allı gelinin sallanışına milyonlar biçen Emirdağ delikanlısının özlemi geliyor gözler önüne. Sayalı, salım salım yürüyen güzel kız... Sallanışına milyonlar veren delikanlı. Emirdağ sevecenliğinin, mertliğinin bir simgesi olarak giriyor toplumsal yaşamımıza. Kızlar, genç kadınlar.. Kaşıklerle salına salına oynayan yiğitler. Nereden bakarsanız bakınız. Bir başkadır Emirdağın havası. Harmana sarı samanı serer, güzelin en iyisini seçer.

Vakıftan Haberler Vakıftan Haberler....

Harmancı ve Köse Ailesinin Acı Günü

Emekli öğretmen Eskişehir Ticaret Borsası'nın önde gelen tüccarlarından Ahmet Harmancı'nın 42 yıllık hayat arkadaşı, üç çocuk annesi hüsnüye Harmancı beklenmedik şekilde, hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye tanrıdan rahmet, ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Aynı şekilde Emirdağ Suvermez Köyü'nden hemşehrimiz Hacı Fakı Köse geçirdiği bir rahatsızlık sonucu yaşamını yitirdi. Kederli ailesinin acısını paylaşır, Köse'ye tanrıdan rahmet dileriz.

Celil Karaca'nın yeni yeri açıldı

Gazeteci Celil Karaca "Emirdağ Sofrası" adıyla yeni bir lokanta açtı. Yunusemre Caddesi, Şekerbank aralığında hizmete giren Emirdağ Sofrası'nın açılışını Büyükşehir Belediye Başkanı Orhan Soydaş yaptı. Emirdağ'dan ve Eskişehir'den seçkin konukların katıldığı Celil Karaca'nın "Emirdağ Sofrasında" konuklara bükme, dürüm

ve Emirdağ Güveci ikram edildi. Farklı Gazeteci olarak bilinen hemşehrimiz Celil Karaca'a iş yaşamında başarılar ve bol kazançlar diliyoruz.

Vakıftan yeni atılımlar takvimi

Emirdağlılar Vakfına üye kayıtları sürüyor. Üye sayımız beşyüzü aşmış durumda. Vakıf yönetim kurulu olarak önümüzdeki ders yılında tüm üyelerimizi okumak isteyen, ama maddi durumu iyi olmayan öğrenciler için burs vermeye çağırıyoruz. Bu konuda fazla bilgi almak isteyen Emirdağlı hemşehrilerimizi "İsmet İnönü Caddesinde Kazım Önal İşmerkezi altıncı kattaki büromuza başvurmaya çağırıyoruz. Telefonumuz: 220 21 44'tür. Büromuzda sürekli olarak görevli bulunmaktadır.

Vakıf olarak geniş çaplı bir program hazırlamaya başlamış bulunuyoruz. Mahallelerde sağlık taramaları sürerken, kuracağımız iletişim ağı ile de en hücre köşelerdeki Emirdağlıları ziyaret ederek kendileri ile görüşmeyi amaçlıyoruz. Bu konu da yönetim kurulu olarak çağrı beklemekteyiz.

VAKFIMIZA ÜYE OLUNUZ

Vakıf Büromuzdan alacağınız üyelik formunu doldurup 1,5 milyon lirayı büromuza getirmeniz kafidir. İl dışında olanlar yine formumuzu doldurup Vakıfbank Eskişehir Şubesindeki 2057871 numaralı hesabımıza yatıracağınız üyelik dekontunu büromuza ulaştırmanız kafi.

VAKIF ADRESİMİZ:

İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İşmrk. No: 59/36
Tel & Fax: (0.222) 220 21 44

DERGİMİZE ÜYE OLUNUZ

Dergimize abone olmak için üye kayıt formunu doldurup, formla birlikte **REŞAT BAĞCI No: 1135583** numaralı posta çeki hesabına abone bedelini yatırıp makbuzunuzu göndermeniz kafidir.

Yurtiçi Abone 1 Yıllık : 3.000.000.-TL.
Belçika İçin 1 Yıllık : 1000.-BF.
Almanya İçin 1 Yıllık : 50.-DM.

DERGİ ADRESİMİZ:

İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İşmrk. No: 59/36
Tel & Fax: (0.222) 220 21 44

Eskişehir'li Dostlarımız

Birlikte olduğumuz arkadaş ve işarkadaşlarımız... Bizler yıllardır, değişik nedenlerle Emirdağ'dan ayrılıp, bizlere kucak açan Eskişehir'e yerleşmiş, değişim mesleklerden hemşehrileriniziz... Emirdağ'da kalan yakınlarımızı, bayramdan bayrama, düğünden düğüne ve de Allah gecinden versin; ölümden ölüme ziyaret edebiliyoruz.. Yani, yaşamımızın en büyük bölümü Eskişehir'de, Eskişehir'lilerle birlikte geçiyor. Diyebilirim ki "Emirdağlılar, artık Eskişehir'le bütünleşmiştir"... Emirdağ insanının sıcakkanlılığını, sevecenliğini, kadirbilirliğini ve vefalılığını sizlere uzun uzun anlatmama gerek yok.

Bizler Eskişehir'de yaşayan Emirdağlılar olarak, bir vakıfla çıktık karşınıza. Yaklaşık 70-80 bin Emirdağlının yaşadığı Eskişehir'den kopmak değil amacımız. Burada yaşayan insanları bir çatı altında toplayıp, sorunlarını tartışmak, güzel günlerinde birlikte olmak, günlük yaşamlarında karşılaştıkları zorlukları çözebilmek, en önemlisi de doğup

büyüdüğümüz Emirdağ'a birşeyler verebilmenin çabasıdayız. Birbirimizi tanır, birbirimize destek olursak öyle sanıyorum, yöremiz insanına daha yararlı olabiliriz... Atalarımız "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" demiş...

İşte bizlerde Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı kanalıyla "Çok sesliliği ortaya koymak" istiyoruz. Elinizdeki Dergi Emirdağlıların sesini size duyurmak için çıkıyor.

Bu Dergiyi okumanızı, Emirdağlılarla yıllardır sürdürdüğünüz birlikteliği sayfalarımıza yansıtmanızı istiyorum... Tekrarlıyorum... Emirdağ'a bayramdan bayrama, düğünden düğüne gidiyoruz... Ama, günümüz, hatta ömrümüz Eskişehir'de geçiyor... Tüm Eskişehir'lilere Emirdağ'ın dost ve kardeşlik selamlarını iletmenin kıvancını yaşıyorum... Saygılarımla...